U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **A. T.**, zastoupeného Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem Františkánská 7, Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2003, č.j. OAM-506/VL-19-P08-2003, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 14 Az 318/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 11. 2006, č. j. 14 Az 318/2003 - 46,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 11. 2006, č. j. 14 Az 318/2003 - 46, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2003, č.j. OAM-506/VL-19-P08-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů; současně na žalobce nevztáhl překážku vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden

např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

V souzené věci stěžovatel argumentuje důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítá-li stěžovatel, že byl v zemi původu pronásledován ze strany soukromých osob – příslušníků wahabistického hnutí, odkazuje Nejvyšší správní soud na svůj právní názor vyslovený např. v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, www.nssoud.cz, podle něhož *„skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny.“* Obecná námitka týkající se nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí a znamenající podle stěžovatele porušení § 46 spr. ř. a § 47 odst. 3 spr. ř. z roku 1967 byla již předmětem řady rozhodnutí zdejšího soudu, například lze jmenovat rozsudek ze dne 23. 2. 2005, č. j. 3 Azs 465/2004 - 104, www.nssoud.cz, v němž se Nejvyšší správní soud vypořádal i s tím, že není dána nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu, který neshledal zmíněné vady správního rozhodnutí. Pokud jde o námitku stěžovatele, že se krajský soud ani žalovaný nevypořádali s neexistencí překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu, lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 9. 2004, č. j. 2 Azs 147/2004 - 41, publikovaný pod č. 409/2004 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu